

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 59.403/3
van 13 juni 2016

over

een ontwerp van ministerieel besluit ‘betreffende de voorschriften voor het etiketteren, plomberen en verpakken van teeltmateriaal van fruitgewassen, alsook van fruitgewassen die voor de fruitteelt worden gebruikt’

Op 12 mei 2016 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw verzocht binnen een termijn van dertig dagen, een advies te verstrekken over een ontwerp van ministerieel besluit ‘betreffende de voorschriften voor het etiketteren, plomberen en verpakken van teeltmateriaal van fruitgewassen, alsook van fruitgewassen die voor de fruitteelt worden gebruikt’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 2 juni 2016. De kamer was samengesteld uit Jan SMETS, staatsraad, voorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Githa SCHEPPERS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 13 juni 2016.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van ministerieel besluit strekt tot de omzetting van uitvoeringsrichtlijn 2014/96/EU van de Commissie van 15 oktober 2014 ‘betreffende de voorschriften voor het etiketteren, plomberen en verpakken van teeltmateriaal van fruitgewassen, alsmede van fruitgewassen die voor de fruitteelt worden gebruikt, die onder het toepassingsgebied van Richtlijn 2008/90/EG van de Raad vallen’.

Het ontwerp bevat voorschriften met betrekking tot het etiketteren, plomberen¹ en verpakken van teeltmateriaal dat officieel als prebasismateriaal, basismateriaal of gecertificeerd materiaal is gecertificeerd, en van fruitgewassen die officieel als gecertificeerd materiaal zijn gecertificeerd (artikelen 5 en 7 van het ontwerp), alsook voorschriften met betrekking tot het begeleidende document dat de leverancier moet bezorgen ter aanvulling van de vermeldingen op het etiket (artikel 6) en met betrekking tot het document dat de leverancier moet opmaken bij het in de handel brengen van CAC-materiaal² (artikel 8).

Het te nemen besluit treedt in werking op 1 januari 2017 (artikel 9).³

3.1. Het ontworpen ministerieel besluit vindt rechtsgrond in artikel 9, § 1, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 januari 2010 ‘betreffende het in de handel brengen van teeltmateriaal van fruitgewassen, alsmede van fruitgewassen die voor de fruitteelt worden gebruikt’. Bij die bepaling wordt de Vlaamse minister bevoegd voor het landbouwbeleid en de zeevisserij (hierna: de minister) gemachtigd om voorschriften vast te stellen inzake het etiketteren of plomberen en verpakken van het teeltmateriaal of de fruitgewassen overeenkomstig de beslissingen van de instellingen van “de Europese Gemeenschap” (lees: de Europese Unie).

3.2. De voormelde bepaling van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 januari 2010 vindt op haar beurt rechtsgrond in artikel 4, 2°, b) en c), van het decreet van 28 juni 2013 ‘betreffende het landbouw- en visserijbeleid’.

¹ Zie de definitie in artikel 2, 7°, van het ontwerp.

² CAC-materiaal (*Conformitas Agraria Communitatis*) is het materiaal bedoeld in artikel 2, 8°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 januari 2010 ‘betreffende het in de handel brengen van teeltmateriaal van fruitgewassen, alsmede van fruitgewassen die voor de fruitteelt worden gebruikt’.

³ Dit is de datum waarop de omzettingbepalingen van uitvoeringsrichtlijn 2014/96/EU door de lidstaten moeten worden toegepast (zie artikel 6, lid 1, tweede alinea, van de uitvoeringsrichtlijn).

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 3

4. Artikel 3 van het ontwerp bepaalt dat het hoofd van “de bevoegde entiteit” de aangelegenheden die conform het te nemen besluit onder de bevoegdheid van de bevoegde entiteit vallen, tot op het meest functionele niveau kan subdelegeren aan personeelsleden van de bevoegde entiteit die onder zijn hiërarchisch gezag staan.

Bij artikel 20, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 oktober 2015 ‘tot regeling van de delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de hoofden van de departementen en van de intern verzelfstandigde agentschappen’ wordt evenwel reeds aan onder meer het hoofd van het departement de mogelijkheid verleend om “[m]et het oog op een efficiënte en resultaatgerichte interne organisatie (...) een deel van de gedelegeerde aangelegenheden verder [te] subdelegeren aan personeelsleden van het departement die onder zijn hiërarchisch gezag staan, tot op het meest functionele niveau”. Artikel 20, § 2, van hetzelfde besluit bepaalt dat de mogelijkheid om gedelegeerde aangelegenheden te subdelegeren kan worden beperkt door middel van de in artikel 23, § 2, van dat besluit bedoelde besluiten. Luidens artikel 21 van dat besluit wordt het besluit van het hoofd van het departement waarmee de subdelegaties worden vastgesteld, in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt en wordt ervan een afschrift bezorgd aan de betrokken minister. De artikelen 23 tot 27 van dat besluit voorzien in een nadere regeling van het gebruik van die delegaties, evenals in een systeem van interne controle en in rapporteringsverplichtingen.

Artikel 3 van het ontwerp doet dan ook de vraag rijzen of de voormelde bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 oktober 2015 toepasselijk zijn op de subdelegaties die overeenkomstig de ontworpen bepaling zouden worden toegestaan, hetgeen de rechtsgeldigheid van de eruit voortvloeiende rechtshandelingen kan aantasten.

Tenzij specifieke gevallen van subdelegaties worden bedoeld die volgens de stellers van het ontwerp anders moeten worden geregeld dan de regeling waarin de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 oktober 2015 voorzien, en waarvoor de verhouding tot die bepalingen dan ook uitdrukkelijk moet worden geregeld (“In afwijking van (...)”), is het raadzaam van de ontworpen bepaling af te zien.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Jan SMETS